

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd verba Dei cum humilitate sunt audienda, & quòd multi ea non ponderat. Item: Oratio ad implorandum deuotionis gratiam. III

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

2. Possunt quidem verba sonare, sed spiritum non conferunt. Pulchre dicunt, sed te tacente cor non accendunt. Literas tradunt, sed tu sensum aperis. Mystra proferunt, sed tu referas in intellectu signatorum. Mandata edicunt, sed tu iuuas ad perficiendum. Vi- am ostendunt, sed tu confortas ad ambulandum. Illi foris tantum agunt, sed tu corda instruis & illuminas. Illi exterius rigant, sed tu fecunditatem donas. Illi clamant verbis, sed tu auditiui intel- ligentiam tribuis.

3. Nō ergo loquatur mihi Moyses, sed tu Domine Deus meus, aeterna veritas; ne fortē moriar, & sine fructu efficiar, si fuero tan- tum foris admonitus, & intus non accensus: ne sit mihi ad iudi- cium verbum auditum & non factum; cognitum, nec amatum; creditum, & non seruatum. Loquere igitur Domine, quia audit seruus tuus, verba enim vitae aeternae habes. Loquere mihi, ad qualemcumque animae meae consolationem, & ad totius vitae meae emendationem, tibi autem ad laudem & gloriam & perpetuum honorem.

CAPVT III.

Quod verba Dei cum humilitate sunt audienda, & quod multi ea non ponderant.

1. **A** Vdi filii verba mea, verba suavissima, omnem philosopho- rum & sapientium huius mundi scientiam excedētia. Ver- ba mea spiritus & vita sunt, nec humano sensu pēsanda, Nō sunt ad vanam complacentiam trahenda, sed in silentio audienda, & cum omni humilitate atque magno affectu suscipienda. Et dixi: *Beatus, quem tu erudieris Domine, & de lege tua docueris eum; ut mi- tiges ei a diebus malis, & non desoletur in terra.*

2. Ego, inquit Dominus, docui prophetas ab initio, & vsque nunc non cesso omnibus loqui; sed multi ad vocem meam surdi sunt & duri. Plures mundum libentius audiunt, quam Deum, fa- cilius sequuntur carnis suae appetitum, quam Dei beneplacitum. Promittit mundus temporalia & parua, & seruitur ei auiditate magna: ego promitto summa & aeterna, & torpescunt morta- lium corda. Quis tanta cura mihi in omnibus seruit & obedit, sicut mundo & dominis eius seruitur? *Erubescit Sidon, ait maro:* Et si causam quaeris, audi quare. Pro modica p̄benda, longa via curritur, pro aeterna vita, a multis vix pes semel a terra leuatur. Vile pretium quaeritur, pro vno numismate interdum turpiter li- tigatur: pro vana re, & parua promissione, die noctuque fatigati non timeatur.

3. Sed pro dolor, pro bono incommutabili, pro premio in- amabili,

1. Reg. 3.
Ioan. 6.

ibid.

Psal. 93.

Hebr. 1.

Isaia 25.

stimabili, pro summo honore & gloria interminabili, vel ad modicum fatigari pigritatur. Erubescere ergo serue piger & querulose, quod illi paratiores inveniuntur ad perditionem, quam tu ad vitam. Gaudent illi amplius ad vanitatem, quam tu ad veritatem. Equidem à spe sua nonnunquam frustrantur, sed promissio mea neminem fallit, nec confidentem mihi dimittit inanem. Quod promisi, dabo; quod dixi, implebo; si tamen vsque in finem fidelis in dilectione mea quis permanferit. Ego remunerator sum omnium bonorum, & fortis probator omnium deuotorum.

Roman. 1.
Matth. 24.
Apo. 2.
Matth. 5. 6.
25.

4. Scribe verba mea in corde tuo, & pertracta diligenter, erunt enim in tempore tentationis valde necessaria. Quod non intelligis cum legis, cognosces in die visitationis. Dupliciter soleo electos meos visitare, tentatione scilicet & consolatione. Et duas lectiones eis quotidie lego, vnam increpando eorum vitia, alteram exhortando ad virtutum incrementa. Qui habet verba mea, & spernit ea, habet qui iudicet eum in nouissimo die.

Oratio ad implorandam deuotionis gratiam.

5. Domine Deus meus, omnia bona mea tu es. Et quis ego sum, vt audeam ad te loqui? Ego sum pauperrimus seruus tuus & abiectus vermiculus; multo pauperior & contemptibilior quam scio & dicere audeo. Memento tamē Domine, quia nil sum, nihil habeo, nihilque valeo. Tu solus bonus, iustus, & sanctus; tu omnia potes, omnia præstas, omnia imples, solum peccatorem inanem relinquens. Reminiscere miserationum tuarum, & imple cor meum gratia tua, qui non vis esse vacua opera tua.

Gen. 18. 6.
1. Reg. 18.

6. Quomodo possum me tolerare in hac misera vita, nisi me confortaueris misericordia & gratia tua? Noli auertere faciem tuam à me; noli visitationem tuam prolongare; noli consolationem tuam abstrahere, ne fiat anima mea sicut terra sine aqua tibi. Domine doce me facere voluntatem tuam, doce me coram te dignè & humiliter conuersari: quia sapientia mea tu es, qui in veritate me cognoscis, & cognouisti antequam fieret mundus, & antequam natus essem in mundo.

Psal. 68.
Psal. 142.

C A P V T I V

Quòd in veritate & humilitate coram Deo conuersandum est.

1. **F**ILI ambula coram me in veritate, & in simplicitate cordis tui quære me semper. Qui ambulat coram me in veritate, tabitur ab incurisibus malis, & veritas liberabit eum à seductoribus

Gene. 17.
Sapient. 1.
Ioan. 8.

&c